

undslaa sig for Oprettelsen af en Arbejdsret, selv om det ogsaa er haardt imod deres Vilje. Arbejderne nuværende Fagorganisation er saa kraftig, at den kan, om ikke i alle Fag, saa dog i mange, lægge et saa stærkt Tryk paa, at det kan frembringe Oprettelse af Arbejdsretter; det er nu min Opfattelse. Man har ogsaa Eksempel derpaa andetsteds fra, f. Eks. fra Thykland. Det er der gaaet paa den Maade, at Arbejderne ere blevne ved at gentage deres Fordringer, og Kommunalbestyrelserne have endogsaa holdt med Arbejderne, saa at Ministeriet til sidst har sagt, at der skulde oprettes Arbejdsretter. — Den højtærede Justitsminister mente ogsaa, at Arbejdsretterne ikke maatte specialiseres for meget; men naar de ikke blive endog betydelig specialiserede, tror jeg, at den gode Virkning, man fra mange Sider venter sig af dem, vil falde bort. Jeg tror, at det ved Oprettelsen af disse Arbejdsretter, naar de komme — og de komme nok — vil være noget af det væsentligste, at der inden for dem bliver en syldig Repræsentation af virkelige sagkyndige i saa mange Fag som muligt; thi saa ville Arbejderne først kunne saa Respekt for Arbejdsretterne. Det blev indbrømt af den højtærede Minister, at det kun vilde blive i Kjøbenhavn og enkelte større Stæder, at saadanne Retter bleve oprettede, og det tror jeg ogsaa er rigtigt; men da vi her i Kjøbenhavn ere saa godt fremme med de Voldgiftsretter, vi have, og da det kun er saa saa Stæder omkring i Landet, at saadanne Retter kunne komme — jeg tror nemlig ikke, at de ville kunne blive udfyrede med de Bistandere, de burde have — er det for mig en Grund til ikke i Øjeblikket at ville gaa ind paa denne Lov. — Den højtærede Indenrigsminister mente, at de nuværende Voldgiftsretter vilde vedblive at bestaa, men det tvivler jeg meget paa. Jeg tror nemlig, at naar der først kommer Arbejdsretter, ville disse blive saa fordelagtige for Arbejderne, at disse ville tvinge Sagerne derhen og opgive de nuværende Voldgiftsretter. Det staar heller ikke i Mestrenes Magt at tvinge Svendene til at deltage i Voldgiftsretternes Arbejde.

Det ærede Medlem fra Randers (Stilling) lod til at tiltro mig noget Rendskab til Stemningen her i Kjøbenhavn. Det tror jeg ligger i, at det ærede Medlem selv har en Følelse af, hvorledes Stemningen er her i Kjøbenhavn, og den er — i alt Fald i store Fag — saaledes, at man helst ønskede over for denne Lov — selv om man ikke har det Ønske aldrig at faa den — dog at betænke sig paa at faa den fremmet saa hurtigt. — Jeg er ikke i saa fuld Uoverens-

stemmelse med Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, som det blev gjort gældende af det samme ærede Medlem; thi jeg ser ikke rettere, end at Fællesrepræsentationen i Slutningen af sin Skrivelse til Indenrigsministeriet dog trækker lidt i Land fra den fremstudte Position, den tidligere har indtaget. Den siger nemlig, at den kunde ønske, at Næringslovsforslaget blev til Lov samtidig med eller før denne Lov om Arbejdsretter og Enighedskamre, og deri ligger efter min Opfattelse, at denne Repræsentation, som man dog ellers tillægger en Del Vægt, nu ønsker, at de Forhold, som jeg har talt om, og som jeg anser for heldige, skulde have Tid og Lov til at sætne sig, inden man fik disse Arbejdsretter og Enighedskamre. Jeg tror, at Arbejdsgiverne ville blive meget brøstholdne ved denne Lov. Ingen vil vistnok kunne nægte, at naar Arbejdsgivere og Arbejdere møde for denne Ret og saa Dom, vil Arbejdsgiveren altid komme til at yde det, han skal yde; men han vil kun yderst sjældent — jeg havde nær sagt saa godt som aldrig — kunne saa noget hos Arbejderne, naar han har faaet Dom for at skulle have noget hos dem. Det vil nok mange Gange vise sig, at der deri ligger en stor Uretfærdighed, som vil kunne skabe megen Bitterhed over for Loven. Det er nu min Overbevisning, at foruden Beboerne paa alle de Stæder, hvor man kan vente at faa en Arbejdsret oprettet, er der mange, der i dette Øjeblik nære Ønske om en saadan, og som ville begære at faa den, men som, naar de ikke faa den, ville nære Bitterhed derover, og at det paa Stæder maa nægtes dem fra det højtærede Indenrigsministerium, tvivler jeg slet ikke om.

Det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (B. Knudsen) gjorde den Bemærkning, at Murerlavet her i Kjøbenhavn var en Kamporganisation. Det ærede Medlem mener vistnok, at det er en stærk Organisation. Andet vil jeg ikke haabe, at det ærede Medlem lægger deri. Men naar han tillige siger, at det kan standse Murerarbejdet i hele Landet, saa tror jeg, han tager overordentlig fejl. Jeg har aldrig hørt Tale om noget lignende. At de Midler, de have samlet sammen med megen Møje, kun ville blive brugte til at forsvare sig med, er aldeles sikkert, og de, der ville prøve paa at gaa offensivt frem, ville virkelig snart blive stoppede af deres Kolleger. — Det ærede Medlem fra Randers mente ogsaa, at Erfaringerne fra de store Industrilande sagde os, at vi kunde gaa til disse Arbejdsretter, men jeg mener, at fordi de passe i de meget store Industrilande, navnlig f. Eks. i Frank-